

for at regulere Forholdene paa Gudena, have jo set, at naar der en Gang imellem kunde fanges en Laks, saa var den i samme Øjeblik solgt til 2 Kr. Pundet, lagt paa Is og ført til Hamborg. Her i København ville De se i Vinduerne hos Høkere og Røgmænd store røgede Laks til lidt over 1 Kr. Pundet. Hvorledes kan det nu gaa til? Ja, den Laks, der fanges i Gudena — og det gælder ogsaa den Laks, der fanges i Rhinen — nydes i fersk Tilstand, føres ned til Tyskland og betaales med meget høje Priser. Den Laks, man har paa vore Røgerier, er Laks, der faas fra Amerika, fra Vestamerikas Floder. Den rejser den halve Verden igennem, kommer hertil i store Fustager, i Tønder, i let saltet Tilstand, saa let saltet, at efter at der er taget Hul paa Tønden, Laksen er kommen paa Røgeriet, og Saltet er skrabet af, kan den nydes af os, uden at vi, naar vi ikke have stor Sagkundskab og fin Smag paa dette Omraade, egentlig kunne smage, at det er en saltrøget Laks, vi spise. Det er altsaa en meget god Vare, der føres billigt herover. Denne Vare kommer i store Fade, der veje en 800—1000 Pd. Den fortoldes paa vore Toldsteder efter den gældende Toldlov med 3 Skilling pr. Pd. Deri er indbefattet ikke blot den Laks, der er i Fadet, men selve dette store Egetræsfad og alt det Salt og al den Lage, der findes deri, og som er værdiløst, fortoldes ogsaa som Laks efter 3 Skilling pr. Pund. Dette har ikke været Genstand for Paaklage, skønt det er en høj Told, saa længe det var lige for alle. Men saa hændte det sig, at nogle snedige Mænd, nogle Udlandinge til at begynde med, fandt paa, at Toldloven ikke gælder for alle Dele af Kongeriget. De oprettede da Røgerier ude i Frihavnen. Der pakkede de saa Laksen op, tørrede den, afskrabede Saltet, røgede den, og saa udførte de den stykkevis i tørret Tilstand for den samme Told af 3 Skilling pr. Pd. Men saa betalte de ikke Told hverken af Tønden, Saltet eller Lagen, ja, ikke en Gang af den naturlige Fiskesaft, som findes i Laksen, men betalte kun for den, saaledes som den var i tørret og røget Tilstand, hvorved de naturligvis toge et stort Stik hjem i deres egen Lomme. Og derved umuliggjordes Konkurrencen for dem af deres Medborgere, Røgmændene, der bo paa den københavnske Side af Toldgrænsen. Nu er det naturligvis en god Ting for en By at have en Frihavn, men det er jo i og for sig ikke Meningen, at vi med Millioners Bekostning lave en Frihavn for at bekæmpe

vore egne Medborgere. Denne Umulighed tillod jeg mig for et Aarstid siden at gøre Toldvæsenet opmærksom paa, men der blev svaret mig, at de havde Øjet aabent derfor, men det var umuligt for dem at give nogen Lempelse, da Loven medførte, at for saadan saltet Fisk skulde Emballagen, og hvad der var deri, fortoldes som Fisk; men ved kommende Lejlighed skulde de have et aabent Øje derfor. Den kommende Lejlighed er det nu foreliggende Lovforslag. Jeg vil da henstille til ærede Medlemmer, som maatte interessere sig for Spørgsmaalet, at søge Underretning paa Bemærkningernes Pag. 22. Jeg vil forudskikke, at Toldsatserne herefter, saavel for tørret, røget og saltet Laks eller Ørred, ere satte op til 20 Øre pr. Kilo. Saa peges der i Bemærkningerne hen til, at nu skal der fortoldes Netto, idet man giver en Rabat for Brutto. Denne Rabat gives med 16 % efter Toldlovsforslagets § 15. Jeg har i den Anledning henvendt mig til de sagkyndige og ladet foretage Vejning af nogle Fustager. Et Fad Laks vejede i Brutto 864 Pd., men Netto vejede Laksen kun 657 Pd. Der var altsaa en Tara paa 207 Pd., noget over 20 %. Jeg har ladet veje to Fade Laks. De vejede Brutto 1942 Pd. og Netto 1540 Pd. Der var altsaa Tara 402 Pd. Nu godtgør man altsaa, hvis dette bliver til Lov, 16 % paa Emballagen, men ikke den fulde Emballage. Der lides endnu et omtrent 5—6 % stort Tab paa Fortoldningen af Emballagen, Salt, Lage og hvad der er i. Man stiller endnu de Folk, der røge Laks paa den anden Side Jerngitret, anderledes og heldigere i Konkurrencen, end man stiller Røgmændene i København. Man giver med et toldteknisk Udtryk Københavns Røgmænd en negativ Beskyttelse. Jeg vil ikke staa her og tage Ordet for, at Københavns Røgmænd, der ere en dygtig, samvittighedsfuld og hæderlig Stand, skulle nyde Beskyttelse paa deres Medborgeres Regning, men have, at disse Folk skulle nyde samme Ret som andre, og jeg vil ikke have, at et Jernstakit, staaende paa et vilkaarlig valgt Sted, skal kunne give ulige Love for Landets Indbyggere, thi det forekommer mig at være ikke Ret, men Uret. Jeg vil altsaa henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, at selv om der er gjort et Skridt i den rigtige Retning, er det ikke gjort fuldt ud, og det kunde maaske være, at det er ganske irrationelt at beskatte tørret, saltet og røget Fisk paa samme Maade. Af en Fisk, der er tørret som Klipfisk eller røget som den Laks,